

som Jordemødrene kaldes til. Jeg kan desværre ikke give det ærede Medlem noget Tilsagn om, at der vil blive taget afgørende Hensyn til hans her faldne Udtalelse, og derfor kan vi vel ogsaa vente, at der, naar Forhandlingen er sluttet, af det ærede Medlem vil blive stillet Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Ogsaa overfor det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) vil jeg gerne gøre en Bemærkning, ikke mindst, fordi vi hører hjemme i samme Amtsraadskreds. Min Bemærkning gælder ogsaa her Jordlodden. Der har tidligere været — det ved vi med Bestemthed — mangfoldig flere Jordlodder tillagt Distriktsjordemødrene end nu, da der kun er 183 tilbage. De er blevet afløst Tid efter anden, og blandt de Amter, som er gaaet foran paa dette Omraade, er netop Thisted Amt, idet der efter de Oplysninger, som forelaa for Medicinalkommissionen, der ikke er en eneste Jordlod tilbage. Udviklingen gaar uden Tvivl netop i den Retning, at til sidst vil alle Jordlodder forsvinde, og af hygiejniske Hensyn vil det sikkert være det allerheldigste.

Det ærede Medlem (Nørhave) mente, at Taksterne burde staa i selve Loven, ligesom de staa i den nugældende Lov af 1. April 1893. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem heri; thi medens de Takster, der fastsættes i Dag, kan være passende for Øjeblikket, og i den nærmeste Fremtid, saa finder der en Udvikling Sted — jeg behøver blot at nævne Pengenes synkende Værdi —, som vil bevirke, at om 10 Aar eller maaske et kortere Tidsrum vil disse Takster ikke længere passe. Det bedste vil derfor være, at Taksterne fastsættes af Justitsministeren ved et Cirkulære. Og naar Loven paalægger Ministeren at forhandle med Sundhedsstyrelsen, med Amtsraadene og med Bykommunerne, som skal udrede Betalingen, synes jeg, der er tilstrækkelig Borgen i saa Henseende. Der vil derigennem foreligge et saa godt Materiale, at man altid vil kunne ramme det, som man i Øjeblikket kan kalde for det rigtige. Derved undgaar man ogsaa at tage hele Loven op til Revision for denne ene Sags Skyld. Og dette vil dog være en Fordel, thi det er jo ikke sikkert, at et Lovforslag om Jordemodervæsenet til enhver Tid nyder akkurat den samme velvillige Behandling og Modtagelse som nærværende Lovforslag. Naar dette møder en saadan Velvillie, er det, fordi man deri gaar over til nye Bestemmelser, som man anser for langt heldigere end de gamle.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2890; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2243).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Niels Frederiksen): Som det fremgaar af Betænkningen og de stillede Ændringsforslag, har der indenfor Udvalget gjort sig forskellige Opfattelser gældende angaaende Lovforslagets Enkeltheder, uden at der dog har været principielle Uoverensstemmelser. En Række af de stillede Ændringsforslag er nærmest af redaktionel Art og stillede for at gøre Lovforslaget klarere og mere forstaaeligt. Jeg skal tillade mig ganske kort at omtale de Ændringsforslag, der vil faa praktisk Betydning ved Lovens Anvendelse.

Under Nr. 1 har Udvalget stillet Forslag om, at der skal vælges 3 Udsendinge i Stedet for 2 til Valget af Amtskommissionsmedlemmerne. Dette Ændringsforslag er stillet, for at Forholdstalsvalgmaaden bedre kan komme til at virke ved Valget af disse Udsendinge.

Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 tilsigter alle at bringe Lovforslagets §§ 2 og 3 i Overensstemmelse med hinanden og at klargøre, at Byarbejdere, der har opholdt sig paa Landet i en Aarrække, kan komme ind under Lovens Bestemmelser. Disse Ændringsforslag har mødt nogen Betænkelighed hos en Del af Udvalgets Medlemmer. Dels frygter man for, at naar en Byarbejder har opholdt sig i Byen i nogle Aar, er han, om han end tidligere har haft sit Ophold og sin Livsgerning paa Landet, ikke rigtig egnet til at vende tilbage som Landbruger, dels frygter man ogsaa noget for, at ved den